

PREVENIREA EROZIUNII SOLURILOR DIN RAZA ORAȘULUI COSTEȘTI

Gherghina CÂRSTEA*

Solul reprezintă, alături de climat, componenta esențială a mediului, deoarece el este sursa naturală, greu regenerabilă, pentru a cărei formare sunt necesari ani îndelungați.

Solul este stratul de la suprafața pământului, rezultat din transformarea rocilor sub influența climei, vegetației, a microorganismelor și a omului. El are însușirea de a reține apa și aerul, elemente necesare plantelor, alături de substanțele nutritive, pentru creșterea și dezvoltarea lor. Solul este un complex organizat, unde au loc transformări materiale și funcționale, este un sistem bio-fizico-chimic integrat în biosferă.

Solurile sunt transformate sub influența factorilor naturali: clima, formele de relief, resursele limitate de apă, distribuția neuniformă a precipitațiilor, inundații, alunecări de teren, precum și de factori socio-economici, precum: prelucrarea solului în activitățile agricole, defrișările neraționale de păduri. Toate aceste influențe duc la degradarea, la erodarea solului. Eroziunea este geologică sau normală, se produce lent, fiind practic imperceptibilă și accelerată, se produce în urma stricării echilibrului între sol și vegetație și se manifestă violent. Este de două feluri:

1. *În suprafață*, foarte frecventă în zonele de deal și de munte, duce la îndepărtarea părții superioare a solului, a humusului, stratul de sol se subțiază. Eroziunea apare în urma unor activități nesăbuite ale omului, cum ar fi distrugerea pădurilor de pe terenuri în pantă, potecile făcute la întâmplare, agrotehnica nerațională. Eroziunea de suprafață se previne prin lucrări pe versant: terase, gardulețe, împăduriri.

2. *În adâncime*. Este stadiul avansat de eroziune, în care suprafața terenului este brăzdată și fragmentată în ogașe și ravene. Eroziunea în adâncime se previne prin lucrări hidrotehnice: garnisajul, fascinajul, salteaua de fascine, cleionajul simplu și dublu, pragul de lemn (căsoaie). Acest tip de eroziune se produce sub acțiunea șuvoaielor de apă rezultate în urma ploilor, topirii zăpezilor etc. Procesul se produce îndeosebi pe roci moi, dar și în condițiile unui substrat dur, dacă panta este accentuată.

Eroziunea este una dintre cele mai mari calamități ale agriculturii. Ea produce pagube însemnate și variate multor sectoare ale economiei naționale. În zonele deluroase, solul a fost apărat de păduri și de pajiștile înțelenite. Eroziunea a început odată cu defrișarea nerațională a unor mari suprafețe de pădure din zonele de deal și de munte, determinând modificări nefavorabile, fizice, chimice, biologice, ducând până la distrugerea profilului de sol, dificultăți în exploatarea terenului, inundații, accentuarea secetei. Solurile erodate sunt mai uscate, deoarece apa din precipitații nu se infiltrează în sol, ci se pierde prin scurgere. Prin aplicarea Legii 18/1990, o bună parte a suprafeței agricole a României s-a deteriorat, prin fărâmițarea proprietăților procesul de eroziune accentuându-se. Nu toți agricultorii folosesc metodele agrotehnice adecvate, ei trebuie să se gândească la schimbarea structurii culturilor. Pe terenurile supuse eroziunii trebuie să se cultive cereale păioase și să se micșoreze proporția plantelor care nu asigură o protecție bună, cum sunt porumbul și cartoful.

Orașul Costești este situat în sudul județului Argeș, în formațiunea pedologică Găvanu-Burdea, cu soluri grele – brun-roșcat de pădure, smolniță și podzoluri. Chiar dacă predomină terenurile plane, eroziunea în suprafață apare acolo unde se execută lucrări agricole necorespunzătoare curbilor de nivel. Sunt agricultorii care nu au condiții de a executa lucrări antierozionale: Broșteni, Podu-Broșteni și Zorile. Eroziunea solului arabil pe pantă mai mare de

* Școala generală Costești

10-15⁰ se previne prin arături și lucrări agricole pe curbele de nivel, cultivarea de plante perene care vegetează o perioadă mai mare.

Suprafața împădurită pe teritoriul orașului Costești este de 485 ha, din care 245 ha sunt situate pe terenuri plane, iar restul de 240 ha sunt pe terenuri în pantă de 15-30⁰. Suprafețele situate pe pante mai mari de 20⁰ sunt supuse fenomenului de eroziune în anii ploioși, când precipitațiile depășesc 60-70 l/m² într-o perioadă scurtă de timp. Solurile specifice sunt: brun-roșcat de pădure și podzolic, soluri grele și acide, soluri ce nu permit pătrunderea apei, apărând fenomenul de eroziune. Predomină eroziunea în suprafață, dar sunt și cazuri de eroziune profundă, formându-se ravene și ogașe. Aceste terenuri se găsesc în trupurile de pădure Smei–25 ha, în Stârci–10 ha, în Costești–7 ha, punctul epurare. Din această cauză, o parte din vegetația forestieră a fost distrusă.

În zona Ocolului Silvic Costești, pe raza comunei Buzoiești, au fost identificate, în anul 2001, 1300 ha de teren cu buruieni, folosite ca islazuri, inapte culturilor agricole. Se pune problema redării lor în circuitul forestier, pe o suprafață de cca 77 ha. Sunt necesari 600 mii puieți forestieri din speciile: gârniță, salcâm, frasin, tei, arțar și arbuști. Costul lucrărilor este de peste 5.300.000 lei, din care 480.000 lei dotări. Ele se vor reface la cca 3-5 ani de la plantare. Nu trebuie să uităm inundațiile care au avut loc în primăvara acestui an în comuna Recea, sat Diagu. Cauzele: oamenii din sat au defrișat toată vegetația forestieră de pe valea Baidana. Ei au fost salvați de la o adevărată catastrofă de o pădure întinsă pe 30 ha, care a deviat viitura cu câțiva km față de sat.

În scopul prevenirii solului, sunt necesare lucrări antierozionale, de aceea statul are obligația de a încuraja financiar și educativ extinderea acestor lucrări.